

“Draw Near unto Me”

By President Henry B. Eyring
Second Counselor in the First Presidency

‘Nader tot Mij’

President Henry B. Eyring
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

April 2025 general conference

Jesus Christ loves each of us. He offers us the opportunity to draw closer to Him.

My dear brothers and sisters, it is a joy for me to be with you in this general conference of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This is His Church. We are gathered in buildings and homes all over the world in His name.

We take His name upon us when we enter His kingdom by covenant. He is the resurrected and glorified Son of God. We are mortals, subject to sin and death. Yet, in His love for each of us, the Savior invites us to come closer to Him.

Here is His invitation to us: “Draw near unto me and I will draw near unto you; seek me diligently and ye shall find me; ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you.”

There are times we feel close to the Savior Jesus Christ. And yet, sometimes during our mortal trials, we feel some distance from Him and wish for an assurance that He knows what is in our hearts and loves us as individuals.

The Savior’s invitation includes the way to feel that assurance. Draw near Him by always remembering Him. Seek Him diligently through scripture study. Ask through heartfelt prayer to Heavenly Father to feel closer to His Beloved Son.

There is a simple way to think about it. It is what you would do if you were separated for a time from dear friends. You would find a way to communicate with them, you would cherish any message you received from them, and you would do all you could to help them.

The more that happened, the longer it last-

Jezus Christus houdt van ieder van ons. Hij geeft ons de kans om dichterbij Hem te komen.

Geliefde broeders en zusters, het is fijn om bij jullie te zijn in deze algemene conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dit is zijn kerk. Wij komen overal ter wereld in kerkgebouwen en huizen samen in zijn naam.

Wij nemen zijn naam op ons wanneer we zijn koninkrijk met een verbond binnengaan. Hij is de herrezen, verheerlijkte Zoon van God. Wij zijn stervelingen, onderhevig aan zonde en dood. Toch nodigt de Heiland ons in zijn liefde voor ons uit om dichterbij Hem te komen.

Dit is zijn uitnodiging aan ons: ‘Nader tot Mij en Ik zal tot u naderen; zoek Mij naartoe en u zult Mij vinden; vraag en u zult ontvangen; klopf en u zal worden opengedaan.’

Soms voelen we ons dicht bij de Heiland Jezus Christus. Maar tijdens onze beproevingen in dit sterfelijk leven voelen we soms ook afstand van Hem en verlangen we naar de geruststelling dat Hij ons hart kent en ons persoonlijk liefheeft.

De uitnodiging van de Heiland geeft ook aan hoe we die geruststelling kunnen voelen. Kom dichterbij Hem door Hem altijd indachtig te zijn. Zoek Hem ijverig door Schriftstudie. Vraag je hemelse Vader in innig gebed om je dichterbij zijn geliefde Zoon te voelen.

Je kunt dit heel eenvoudig bekijken. Dit zou je doen als je een tijdlang van dierbare vrienden verwijderd was. Je zou een manier vinden om met die persoon te communiceren, je zou elke boodschap van hem koesteren, en je zou doen wat je maar kon om hem te helpen.

Hoe vaker en hoe langer dat gebeurt, hoe

ed, the deeper the bond of affection would be strengthened, and you would feel yourself drawing ever nearer. If much time passed without the cherished communication and the opportunity to help one another, the bond would weaken.

Jesus Christ loves each of us. He offers that opportunity to draw closer to Him. As with a loving friend, you will do it in much the same way, by communicating through prayer to Heavenly Father in the name of Jesus Christ, listening for cherished guidance from the Holy Ghost, and then serving others for the Savior cheerfully. Soon you would feel that blessing of drawing nearer to Him.

In my youth, I experienced the joy of coming closer to the Savior—and of His coming closer to me—through simple acts of obedience to the commandments. When I was young, the sacrament was offered during an evening meeting. I can still remember one specific night, more than 75 years ago, when it was dark and cold outside. I remember a feeling of light and warmth as I realized that I had kept the commandment to gather with the Saints to partake of the sacrament, covenanting with our Heavenly Father to always remember His Son and keep His commandments.

At the end of the meeting that night, we sang the hymn “Abide with Me; ’Tis Eventide,” with the memorable words “O Savior, stay this night with me.”

These words brought an overwhelming sense of the Spirit to me, even as a young boy. I felt the Savior’s love and closeness that evening through the comfort of the Holy Ghost.

Years later I wanted to rekindle the same feeling of the Savior’s love and the closeness I had felt to the Lord during that sacrament meeting in my youth. So I kept another simple commandment: I searched the scriptures.

In the book of Luke, I read of the third day after His Crucifixion and burial, when faithful servants had come, out of love for the Savior, to anoint His body. When they arrived, they found the stone rolled away from the tomb and saw that His body was not there.

Two angels stood by and asked why they were afraid:

“Why seek ye the living among the dead?

“He is not here, but is risen: remember how he spake unto you when he was yet in Galilee,

sterker jullie band wordt. Je zou je steeds dichter tot hem voelen. Als er veel tijd voorbijgaat zonder elkaar te spreken en zonder gelegenheid om iets voor elkaar te doen, verzwakt die band.

Jezus Christus houdt van ieder van ons. Hij geeft die kans om dichter tot Hem te komen. Je doet dat zoals je het met een liefhebbende vriend zou doen: door in gebed met je hemelse Vader te communiceren in de naam van Jezus Christus, te luisteren naar de gewaardeerde raad van de Heilige Geest, en vervolgens anderen blijmoedig voor de Heiland te dienen. Spoedig zul je merken dat je dichter tot Hem komt.

Ik heb in mijn jeugd de vreugde ervaren van dichter tot de Heiland komen, en Hem dichter tot mij voelen komen, door eenvoudige daden van gehoorzaamheid aan de geboden. In mijn jeugd werd het avondmaal bediend tijdens een dienst in de avond. Ik herinner me nog een avond, meer dan 75 jaar geleden, dat het buiten donker en koud was. Ik herinner me dat ik licht en warmte voelde toen ik besepte dat ik me aan het gebod had gehouden om met de heiligen te vergaderen, van het avondmaal te nemen en een verbond te sluiten met onze hemelse Vader om zijn Zoon altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden.

Aan het einde van de dienst die avond zongen we de lofzang ‘Verblijf bij mij, nu d’avond valt’, waarin de gedenkwaardige woorden staan: ‘O Heiland, houd de wacht bij mij.’

Zelfs als jong kind voelde ik de Geest krachtig door deze woorden. Ik voelde de liefde en nabijheid van de Heiland die avond door de troost van de Heilige Geest.

Jaren later wilde ik hetzelfde gevoel van de liefde en nabijheid van de Heiland dat ik in mijn jeugd tijdens die avondmaalsdienst had gehad opnieuw aanwakken. Dus hield ik me aan een ander simpel gebod: ik doorzocht de Schriften.

In het boek Lukas las ik over de derde dag na zijn kruisiging en begrafenis, toen trouwe dienaressen uit liefde voor de Heiland waren gekomen om zijn lichaam te zalven. Toen ze daar aankwamen, zagen ze dat de steen van het graf was weggerold en dat zijn lichaam er niet was.

Er stonden twee engelen die vroegen waarom zij bevreesd waren:

‘Waarom zoekt u de Levende bij de doden?

‘Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt. Herinner u hoe Hij tot u gesproken heeft, toen Hij nog

“Saying, The Son of man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.”

That evening at dusk, two disciples walked from Jerusalem on the road to Emmaus, and the resurrected Lord appeared to them and walked with them.

The book of Luke allows us to walk with them that evening:

“And it came to pass, that, while they communed together and reasoned, Jesus himself drew near, and went with them.

“But their eyes were holden that they should not know him.

“And he said unto them, What manner of communications are these that ye have one to another, as ye walk, and are sad?

“And the one of them, whose name was Cleopas, answering said unto him, Art thou only a stranger in Jerusalem, and hast not known the things which are come to pass there in these days?”

They told Him of their sadness that Jesus had died when they had trusted He would be the Redeemer of Israel.

There must have been affection in the risen Lord's voice as He spoke to these two sorrowful and mourning disciples.

As I continued to read, there came these words that warmed my heart, just as I had felt when I was a little boy:

“And they drew nigh unto the village, whither they went: and he made as though he would have gone further.

“But they constrained him, saying, Abide with us: for it is toward evening, and the day is far spent. And he went in to tarry with them.”

The Savior accepted that night the invitation to enter the house of His disciples. He sat at meat with them. He took bread, blessed it, broke it, and gave it to them. Their eyes were opened, and they knew Him. Then He vanished out of their sight.

Luke recorded for us the feelings of those blessed disciples: “And they said one to another, Did not our heart burn within us, while he talked with us by the way, and while he opened to us the scriptures?”

The two disciples then rushed back to Jerusalem to tell the eleven Apostles what had

in Galilea was:

‘De Zoon des mensen moet overgeleverd worden in handen van zondige mensen en gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.’

Die avond tegen zonsondergang liepen twee discipelen van Jeruzalem naar Emmaüs, en de herrezen Heer verscheen aan hen en wandelde met hen.

Het boek Lukas laat ons die avond met hen mee wandelen:

‘En het gebeurde, terwijl zij met elkaar spraken en van gedachten wisselden, dat Jezus Zelf bij hen kwam en met hen meeliep.

‘Maar hun ogen werden gesloten gehouden, zodat zij Hem niet herkenden.

‘En Hij zei tegen hen: Wat zijn dit voor gesprekken die u al lopend met elkaar voert en waarom ziet u er zo bedroefd uit?

‘En de één, van wie de naam Kleopas was, antwoordde en zei tegen Hem: Bent U als enige een vreemdeling in Jeruzalem dat U niet weet welke dingen daar in deze dagen gebeurd zijn?’

Ze vertelden Hem hoe treurig ze waren dat Jezus was gestorven terwijl zij de hoop hadden dat Hij de Verlosser van Israël zou zijn.

Er moet genegenheid in de stem van de herrezen Heer hebben geklonken toen Hij tot die twee treurende en rouwende discipelen sprak.

Toen ik verder las, stuitte ik op deze woorden die mijn hart verwarmden, net zoals ik dat had gevoeld als klein kind:

‘En zij kwamen dicht bij het dorp waar ze naartoe gingen en Hij deed alsof Hij verder zou gaan.

‘En zij drongen er bij Hem op aan en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is gedaald. ‘En Hij ging naar binnen om bij hen te blijven.’

De Heiland ging die avond in op de uitnodiging om het huis van zijn discipelen binnen te gaan. Hij ging met hen aan tafel. Hij nam het brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan hen. Hun ogen werden geopend en zij herkenden Hem. Toen verdween Hij uit hun midden.

Lukas schreef voor ons de gevoelens van die gezegende discipelen op: ‘En zij zeiden tegen elkaar: Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij onderweg tot ons sprak en voor ons de Schriften opende?’

Daarop keerden de twee discipelen met spoed terug naar Jeruzalem om de elf apostelen

happened. As they were sharing their experience, the Savior appeared again.

He stood in the midst of them and “saith unto them, Peace be unto you.” He then reviewed the prophecies of His mission to atone for the sins of all His Father’s children and to break the bands of death.

“And said unto them, Thus it is written, and thus it behoved Christ to suffer, and to rise from the dead the third day:

“And that repentance and remission of sins should be preached in his name among all nations, beginning at Jerusalem.

“And ye are witnesses of these things.”

Just as His beloved disciples, every child of Heavenly Father who has chosen to enter through the gate of baptism is under covenant to be a witness of the Savior and to care for those in need throughout our mortal lives. This commitment was made plain for us by the great Book of Mormon prophet Alma centuries ago at the Waters of Mormon:

“As ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another’s burdens, that they may be light;

“Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places ... , even until death, that ye may be redeemed of God, ... that ye may have eternal life.”

As you are faithful to these promises, you will find that the Lord keeps His promise to be one with you in your service, making your burdens light. You will come to know the Savior, and in time you will come to be like Him and “be perfected in him.” By helping others for the Savior, you will find that you are drawing nearer to Him.

Many of you have loved ones who are wandering off the path to eternal life. You wonder what more you can do to bring them back. You can depend on the Lord to draw closer to them as you serve Him in faith.

You may remember the Lord’s promise to Joseph Smith and Sidney Rigdon when they were away from their families on His errands: “My

te vertellen wat er was gebeurd. Terwijl ze over hun ervaring vertelden, verscheen de Heiland opnieuw.

Hij stond in hun midden en ‘zei tegen hen: Vrede zij u.’ Vervolgens legde Hij hun de profetieën uit aangaande zijn zending om verzoening te doen voor de zonden van alle kinderen van zijn Vader, en om de banden van de dood te verbreken.

‘En Hij zei tegen hen: Zo staat er geschreven en zo moest de Christus lijden en uit de doden opstaan op de derde dag.

‘En in Zijn Naam moet onder alle volken bekering en vergeving van zonden gepredikt worden, te beginnen bij Jeruzalem.

‘En u bent van deze dingen getuigen.’

Net zoals zijn geliefde discipelen staat elk kind van onze hemelse Vader die ervoor heeft gekozen om de poort van de doop binnen te gaan onder verbond om gedurende het sterfelijk leven als getuige van de Heiland op te treden en voor de behoeftigen te zorgen. Die verplichting is eeuwen geleden duidelijk door Alma, de grote profeet uit het Boek van Mormon, bij de wateren van Mormon voor ons uiteengezet:

‘Daar u verlangend bent tot de kudde van God toe te treden en zijn volk te worden genoemd en gewillig bent elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn;

‘ja, en gewillig bent te treuren met hen die treuren; ja en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen [...] als getuige van God op te treden, zelfs tot de dood, opdat u door God zult worden verlost [...] zodat u het eeuwige leven zult hebben.’

Als je deze beloften trouw bent, zul je merken dat de Heer zijn belofte nakomt om één met jou te zijn in je dienstbetoon zodat je lasten licht zullen zijn. Je zult de Heiland leren kennen en mettertijd zul je zoals Hij worden en ‘vervolmaakt [worden] in Hem’. Door anderen voor de Heiland te helpen, zul je merken dat je zelf dichter tot Hem komt.

Velen van jullie hebben dierbaren die van het pad naar het eeuwige leven afdwalen. Je vraagt je af wat je nog meer kunt doen om ze terug te brengen. Je kunt erop rekenen dat de Heer dichtert tot hen zal komen als jij Hem in geloof dient.

Je kent misschien de belofte van de Heer aan Joseph Smith en Sidney Rigdon toen zij voor het werk van de Heer van huis waren: ‘Mijn vrienden

friends Sidney and Joseph, your families are well; they are in mine hands, and I will do with them as seemeth me good; for in me there is all power.”

As you bind up the wounds of those in need, the Lord’s power will sustain you. His arms will be outstretched with yours to succor and bless the children of our Heavenly Father.

Every covenant servant of Jesus Christ will receive His direction from the Spirit as they bless and serve others for Him. Then they will feel the Savior’s love and find joy in being drawn closer to Him.

I am a witness of the Resurrection of the Lord as surely as if I had been there with the two disciples in the house on Emmaus road. I know that He lives.

This is His true Church—the Church of Jesus Christ. We will, on the Day of Judgment, stand before the Savior, face to face. It will be a time of great joy for those, in this life, who have drawn close to Him in His service and can eagerly anticipate to hear His words: “Well done, thou good and faithful servant.”

I testify as a witness of the risen Savior and our Redeemer, in the name of Jesus Christ, amen.

Sidney en Joseph: Uw gezinnen maken het goed; zij zijn in mijn handen en Ik zal met hen handelen naar het Mij goeddunkt; want in Mij is alle macht.’

Als je de wonden van de behoeftigen verbindt, zal de kracht van de Heer je ondersteunen. Zijn armen zullen met de jouwe uitgestrekt zijn om de kinderen van onze hemelse Vader te hulp te komen en te zegenen.

Alle verbondsdienaren van Jezus Christus zullen zijn leiding ontvangen door de Geest als ze anderen voor Hem tot zegen zijn en dienen. Dan zullen zij de liefde van de Heiland voelen en vreugde vinden doordat ze dichter tot Hem komen.

Ik ben getuige van de opstanding van de Heer, net zo zeker alsof ik daar met de twee discipelen in het huis op de weg naar Emmaüs was geweest. Ik weet dat Hij leeft.

Dit is zijn ware kerk – de Kerk van Jezus Christus. Op de dag van het oordeel zullen wij voor de Heer staan, van aangezicht tot aangezicht. Het zal een tijd van grote vreugde zijn voor hen die in dit leven dichter tot Hem zijn gekomen in zijn dienst en vol verwachting kunnen uitkijken naar zijn woorden: ‘Goed gedaan, goede en trouwe dienaar.’

Daarvan getuig ik als getuige van de herrezen Heiland en onze Verlosser. In de naam van Jezus Christus. Amen.